

SLUŽBA KÁZANIA PRI SOBOTNÝCH BOHOSLUŽBÁCH				
Zbor/dátum	7.	14.	21.	28
Trnava	S. Bielik	K. Badinský	F. Varga	K. Badinský
Sereď	K. Badinský	S. Ondrušek	P. Mihajlowsk	v Trnave
Piešťany		D. Dubovský	K. Badinský	v Trnave

PRAVIDELNÉ TÝŽDENNÉ STRETNUTIA	MIESTO	ČAS
Pondelok Študijná skupina - kniha Zjavenie	TT Kapitulská	19:00 hod.
Štvrtok Modlitebné stretnutie	on line	19:00 hod.
Stretnutie učiteľov sobotnej školy	on line	20:00 hod.
Piatok Študijná skupina - Evanjeliá	on line	20:00 hod.
Sobota: Sobotná škola	zborny	09:00 hod.
Kázanie z Božieho slova (+ on-line/ trnava.casd.sk/youtube kanál)		10:45 hod.
Popoludňajšia pobožnosť		14:00 hod.

KRST

27.9. by sme chceli v našom zbore uskutočniť krst dvoch mladých ľudí. Pre zmluvu s Pánom sa rozhodli Peter Bleščák a Erik Pipiš.

Štúdium knihy Zjavenie Jána

Po prerušení nášho štúdia budeme v ňom opäť pokračovať a začneme v pondelok 12.9. Čakajú nás posledné tri kapitoly 19-22. Stretnutie bude prebiehať osobnou aj online formou. Všetci ste srdečne vítaní.

NARODENINY:

„Ja však dúfam v tvoju milosť, moje srdce plesá nad tvojou spásou. Budem ospevovať Hospodina, lebo mi urobil dobre.“ (Žalm 13,6)

Trnava	Sereď	Piešťany
6. Nicol Zacharová	1. Peter Drlička	5. Edita Karabová
13. Oliver Krajčovič	21. Marián Moskaľ	13. Mária Oslanská
	27. Jana Hassanová	14. Marián Oslanský

KONTAKTY:

BOHOSLUŽBY: DOP / POPOLUD.

Zbor Trnava, Kapitulská 23; trnava.casd.sk	9.00 / 14:00 hod.
Zbor Sereď, Školská 1, Dom kultúry 1. poschodie; sereď.casd.sk	9:00 / 13:30 hod.
Zbor Piešťany, Zavretý kút 113; piestany.casd.sk	9:30
Kazateľ: Karol Badinský, ☎ 0905 302 793, kbadinsky@gmail.com	

CIRKEV ADVENTISTOV SIEDMEHO DŇA

TT ADVENT

SEPTEMBER 2024

SPRAVODAJ PRE ZBORY TRNAVA, SEREĎ A PIEŠŤANY

SEPTEMBER

Napriek tomu, že v prostredí kde žijeme sa za prelom starého a nového roku považuje december/január, zdá sa, že pre mesiace august/september by sa to hodilo viac. Končí obdobie, ktoré nazývame prázdninové, dovolenkové a vraciame sa k rutinnému modelu, ktorý zaberá podstatne viac času a je viac pracovný.

Táto zmena ovplyvňuje aj život v cirkvi, nielen návrat na pobožnosti, ale aj otázka čo ďalej? Čo nás čaká? Čo by sme si priali, aby sa zmenilo? Akým smerom by sme chceli ísť v osobnom aj zborovom živote?

Prosím premýšľajme a modlime sa.

Poslednú sobotu v septembri sa schádzame spolu pri príležitosti Večere Pánovej. V piatok, deň predtým, bude v trnavskom zbore pobožnosť spojená s krstom. Ďalší dvaja mladí ľudia sa rozhodli pre život s Kristom – chvála Pánovi.

Po sobotnej dopoludňajšej pobožnosti chceme popoludní venovať otázkam, ktoré som načrtol vyššie. Prosím vezmite ich vážne a premýšľajte.

Tie otázky sa môžu týkať nášho duchovného rastu, vzťahov, konfliktov, evanjelizácie, vedenia zboru, práce kazateľa či výboru... Proste čohokoľvek čo nás ovplyvňuje na ceste viery.

Prosím ale modlite a premýšľajte len v prípade, že Vám na Vašom aj spoločnom živote viery záleží, ak nie tak túto výzvu môžete považovať za bezpredmetnú.

Perspektíva byť zachránený/á, je krásna, perspektíva byť zachránený spolu s tými, ktorých považujeme za blízkych je určite ešte krajšia. Perspektíva prispieť, prispievať k záchrane iných, domnievam sa, prekonáva krásu a radosť z tých dvoch predchádzajúcich.

Modlitby

Už cca dva-tri roky sa stretávame k spoločným modlitbám (online, teda prostredníctvom internetu) vo štvrtok o 19:00 hod. Pamätám sa, že na jednom s prvých stretnutí nás bolo viac ako tridsať. Postupne sa situácia menila, počas posledných mesiacov je zloženie a počet ľudí rovnaký, cca 6-8 ľudí. Som rád, že tí verní sú prítomní stále alebo takmer stále.

Mám však otázku na ostatných – spoločná modlitba nie je pre vás potreba, alebo príležitosť? Nepotrebuje sa modliť spoločne so sestrami a bratmi? Alebo spôsob, čas, alebo čokoľvek iné pri spoločných modlitbách - je niečo s čím sa neviete stotožniť?

Je niečo čo by som mal vedieť a neviem? Prosím nejako mi to povedzte – rád by som sa vyvaroval niečoho, čo nie je vhodné, alebo dobré.

Bez ohľadu na to čo riešime v osobnom alebo aj zborovom živote je modlitba kľúčová, bez nej je to prázdne a dovoľm si povedať, že zbytočné.

Ďakujem, že ste sa pri čítaní spravodaja dostali až sem a prosím uvažujte nad tým ako ďalej.

K. Badinský

PRÍBEH O MATKE A SYNOVI

Po 21. rokoch manželstva, moja žena odo mňa chcela, aby som zobral na večeru inú ženu... Povedala, „Lúbim ťa, ale viem, že táto žena ťa ľúbi tiež a veľmi rada by s tebou strávila nejaký čas.“ Tá druhá žena, ktorú som mal navštíviť, bola moja mama, ktorá je už 19 rokov vdova. Požiadavky mojej práce a tri deti mi umožnili ju navštíviť iba občas.

„Čo sa deje? Je všetko v poriadku?“ opýtala sa.

Moja mama je typ ženy, ktorá je podozrievavá ku neskorým večerným telefonátom alebo neočakávaným pozvaniam, ktoré sú poslami zlých správ. „Myslel som si, že by bolo príjemné stráviť s tebou čas.“ odpovedal som. „Iba my dvaja.“ Chvíľu nad tým rozmýšľala a povedala: „To by sa mi veľmi páčilo.“

V piatok po práci, ako som ju išiel vyzdvihnúť, som bol trochu nervózny. Keď som dorazil k jej domu, všimol som si, že aj ona sa zdala nervózna. Čakala vo dverách už oblečená v kabáte. Mala natočené vlasy a oblečené

šaty, ktoré mala na oslave posledného výročia svadby. Žiarivo sa na mňa usmiala...

„Povedala som mojím priateľom, že idem von so svojím synom a boli ohúrení.“ povedala, ako si sadala do auta. „Už sa nevedia dočkať, keď budem o tom rozprávať.“ Išli sme do reštaurácie, ktorá nebola nóbl, ale pekná a domácka. Moja mama ma chytila za ruku tak, akoby bola najdôležitejšia žena v reštaurácii ten večer. Ako sme sa posadili, musel som jej čítať menu. Vedela prečítať iba veľké písmená.

Keď som bol v polovici predjedál, zdvihol som pohľad a uvidel som mamu, ako na mňa uprene hladí. Mala nostalgický úsmev na tvári. „Ja som bola tá, čo ti musela čítať menu, keď si bol malý.“ povedala. „Tak nadišiel čas, aby si oddýchlá a dovoľila to mne na oplátku, urobiť pre teba.“ odpovedal som.

Počas večere sme mali príjemný rozhovor... Nič výnimočné, skôr sme si dopĺňali informácie o udalostiach v našich životoch. Tak sme veľa hovorili, že sme zmeškali film.

Ako sme neskôr dorazili k jej domu, povedala mi... „Pôjdem s tebou znovu von, ale iba ak mi dovoľíš, aby som ťa pozvala.“ Súhlasil som.

„Aká bola večera?“ spýtala sa ma manželka, keď som sa vrátil domov. „Veľmi príjemná. Oveľa lepšia, ako som si vedel predstaviť.“ odpovedal som. Niekoľko dní neskôr moja mama zomrela na infarkt.

Stalo sa to tak náhle, že som pre ňu nemohol nič urobiť. Nejaký čas neskôr som poštou dostal obálku... Obsahovala účet z reštaurácie z toho istého miesta, kde sme s mamou večerali. A bola tam priložená poznámka...

„Zaplatila som tento účet vopred. Nebola som si istá, či tam budem môcť byť. Akokoľvek, zaplatila som za dve porcie...jednu pre teba a druhú pre tvoju ženu. Nikdy si asi neuvedomíš, čo ten večer pre mňa znamenal... ľúbim ťa syn môj.

V tom momente som to pochopil. Pochopil som, aké je dôležité v čase povedať... „Lúbim ťa.“ A venovať našim milovaným čas, ktorý si zaslúžia. Nič v živote nie je dôležitejšie, ako vaša rodina. Dajte im čas, ktorý si zaslúžia... pretože nedá sa to stále odkladať „na inokedy alebo neskôr“.